

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ J. B.**, bytom Ž., **2/ Š. B.**, bytom N., **3/ M. T.**, bytom Ž., **4/ M. M.**, bytom M., všetkých zastúpených *JUDr. Ing. P. H., advokátom so sídlom V.*, proti žalovaným **1/ Slovenskej republike**, zastúpenej *Ministerstvom životného prostredia, Nám. L. Štúra 1, Bratislava*, **2/ Krajskému úradu životného prostredia**, Komenského 52, Košice, **3/ Obvodnému úradu životného prostredia Košice III**, Adlerova 29, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaných, o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 15. apríla 2011, č. k. 6S/39/2011-37, takto

rozhodol :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 15. apríla 2011, č. k. 6S/39/2011-37 **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie.

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva** .

Odôvodnenie :

Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) napadnutým uznesením z 15. apríla 2011, č. k. 6S/39/2011-37 zastavil konanie, v ktorom sa žalobcovia okrem iného domáhali zrušenia kolaudačného rozhodnutia vydaného Okresným úradom Košice I, odboru životného prostredia, ktoré bližšie nešpecifikovali.

Krajský súd konanie zastavil s poukazom na § 42 a § 79 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“), § 249 ods. 1 a 2 OSP, § 250d OSP po tom, keď žalobcov márne vyzval uznesením z 24. marca 2011, č. k. 6S/39/2011-30 na odstránenie väd ich podania a doplnenia náležitosti žaloby v zmysle zákonných požiadaviek druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách konania rozhodol podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 146 ods. 1 OSP a účastníkom náhradu trov konania nepriznal, pretože konanie bolo zastavené.

Uznesenie bolo žalobcom doručené 29. apríla 2011.

Proti uvedenému uzneseniu podali žalobcovia v zákonom ustanovenej lehote (§ 204 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) odvolanie. Žiadali, aby ho Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) v plnom rozsahu zrušil a vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnili náhradu trov konania bez ich vyčíslenia.

Nesúhlasili s postupom krajského súdu, ktorý, i keď žaloba bola podaná v roku 2009, až v roku 2011 vyzval žalobcov na opravu a doplnenie žaloby s tým, že za týmto účelom ustanovil neprimerane krátku poriadkovú lehotu – iba 10 dní a namietali tiež formu výzvy uznesením. Poukázali na náročnosť získania žalobou napadnutého kolaudačného rozhodnutia, ktoré doložili do súdneho spisu podaním z 11. apríla 2011, doručeným krajskému súdu 29. apríla 2011.

Napriek tejto skutočnosti bolo žalobcom 29. apríla 2011 doručené uznesenie, ktorým súd konanie zastavil.

Podľa žalobcov uvedeným formálnym postupom krajského súdu, opretým o druhoradé procesné ustanovenia, bolo porušené ich základné ústavou dané právo na súdnu ochranu, čím sa krajský súd dopustil zásadného pochybenia.

Vzhľadom k tomu, že kópiu nimi napadnutého rozhodnutia pripojili do spisu spolu s podaním z 11. apríla 2011, nie je podľa žalobcov daná žiadna prekážka pre pokračovanie v konaní.

Žalovaní odvolací návrh nepodali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§250ja ods. 2 veta prvá OSP), a dospel

k záveru, že je namieste napadnuté uznesenie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

V správnom súdnictve preskúmajajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

Súdne konanie v správnom súdnictve začína na návrh, ktorý tak, ako každé podanie, adresované súdu, musí spĺňať kritériá správnosti, úplnosti a zrozumiteľnosti. Základnou požiadavkou na formu a obsah podania je, aby podanie malo náležitosti predpísané zákonom, ak zákon takéto náležitosti upravuje a vyžaduje. Ak podanie nemá predpísané osobitné náležitosti, potom sa jeho správnosť, úplnosť a zrozumiteľnosť posudzuje podľa konkrétnych okolností veci, ktorej sa podanie týka a v súlade s minimálnym štandardom náležitostí každého podania tak, ako sú uvedené v § 42 ods. 3 OSP. Pri týchto podaniach sa skúma predovšetkým ich úplnosť a zrozumiteľnosť ako vlastností písomného prejavu zameraného na určitý účel v súdnom konaní.

Všeobecné náležitosti podania upravuje Občiansky súdny poriadok vo svojej prvej a tretej časti, ktorých ustanovenia sa primerane vzťahujú aj na konanie v správnom súdnictve (§ 246c ods. 1 OSP).

Podľa § 79 ods. 1 a 2 OSP konanie sa začína na návrh. Návrh má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3) obsahovať meno, priezvisko, prípadne aj dátum narodenia a telefonický kontakt, bydlisko účastníkov, prípadne ich zástupcov, údaj o štátnom občianstve, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva, a musí byť z neho zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha. Ak je účastníkom právnická osoba, návrh musí obsahovať názov alebo obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené. Ak je účastníkom zahraničná osoba, k návrhu musí byť pripojený výpis z registra alebo z inej evidencie, do ktorej je zahraničná osoba zapísaná. Ak je účastníkom fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, návrh musí obsahovať obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené. Ak je účastníkom štát, návrh musí obsahovať označenie štátu a označenie príslušného štátneho orgánu, ktorý bude za štát konať.

Ak sa návrh týka dvojstranných právnych vzťahov medzi žalobcom a žalovaným (§ 90), nazýva sa žalobou. Navrhovateľ je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny.

Podľa § 42 ods. 3 OSP pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podstatné náležitosti návrhu na začatie konania v správnom súdnom konaní (žaloby podľa druhej hlavy, opravného prostriedku podľa tretej hlavy piatej časti OSP) sú upravené v § 249 ods. 2 OSP. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia musí tento okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Pokiaľ účastník urobí podanie, ktoré je nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné, sudca alebo poverený zamestnanec súdu, uznesením vyzve účastníka na doplnenie alebo opravu podania v lehote, ktorú určí a ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať (§ 43 ods. 1 OSP).

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Nakoľko podanie žalobcov nespĺňalo náležitosti podľa § 249 ods. 2 OSP, krajský súd ich vyzval uznesením z 24. marca 2011, č. k. 6S/39/2011-30, riadne doručeným 01. apríla 2011, na opravu a doplnenie podania podľa § 43 ods. 1 OSP. Lehota ustanovená

súdom na opravu a doplnenie ich podania teda uplynula 11. apríla 2011. Žalobcovia reagovali na uvedené uznesenie podaním z 11. apríla 2011, ktoré však súdu doručili až 29. apríla 2011 (čl. 41), t. j. osemnásť dní po uplynutí lehoty ustanovenej súdom. Preto ak krajský súd vydal 19. apríla 2011 rozhodnutie o zastavení konania podľa § 250d ods. 3 OSP, nemožno tento jeho postup označiť za nezákonný a nesprávny, a to ani s prihliadnutím na to, že bolo žalobcom doručené 29. apríla 2011, t. j. v deň, kedy oni súdu doručili opravené a doplnené podanie - žalobu.

Nemožno prisvedčiť ani ďalšej námietke žalobcov, lebo krajský súd postupoval správne, keď v zmysle ustanovením § 43 ods. 1 OSP (v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) vyzval žalobcov zákonom predpísanou formou – uznesením – na odstránenie väd ich podania, ktoré bránili riadnemu prejednaniu veci a ustanovil im na to lehotu 10 dní.

Najvyšší súd považuje za vhodné na tomto mieste uviesť, že v prípade tejto 10-dňovej lehoty ide o tzv. sudcovskú lehotu podľa § 55 OSP, ktorú môže predseda senátu alebo samosudca tiež predĺžiť. Hoci to zákon výslovne nevyžaduje, je v záujme účastníka konania upovedomiť súd, že na vykonanie uloženej povinnosti bude potrebovať dlhší čas a požiadať o predĺženie lehoty na jeho vykonanie. Súd totiž nemá možnosť sa inak dozvedieť o tejto potrebe účastníka konania. Preto výhrada žalobcov voči „šibeničnej neprimeranej poriadkovej lehote iba 10 dní“ nie je namieste. Nič im totiž nebránilo požiadať o jej predĺženie.

Najvyšší súd ako odvolací súd, ktorý rozhoduje na základe podaného odvolania o napadnutom rozhodnutí, v zmysle § 211 ods. 2 OSP (v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) je povinný aplikovať ustanovenie § 154 OSP v spojení s ustanovením § 167 ods. 2 OSP, podľa ktorého je pre rozsudok (v danom prípade uznesenie) rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Keďže žalobcovia odstránili nedostatky svojho podania a riadne ho doplnili v lehote na podanie odvolania ešte pred tým, ako odvolaním napadnuté uznesenie o zastavení konania nadobudlo právoplatnosť, a toto ich opravené a doplnené podanie má podstatné náležitosti žaloby podľa § 249 ods. 2 OSP, neexistuje dôvod na potvrdenie napadnutého rozhodnutia o zastavení konania podľa § 250d ods. 3 OSP.

Nakoľko opačným postupom, by podľa názoru najvyššieho súdu, bola žalobcom odňatá možnosť konať pred súdom. Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 221 ods. 1 písm. f/ OSP napadnuté uznesenie zrušil s tým, že úlohou krajského súdu bude vo veci ďalej konať na podklade opravenej a doplnenej žaloby žalobcov.

O trovách odvolacieho konania rozhodne krajský súd v novom rozhodnutí o veci (§ 224 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 OSP).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júna 2011

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

P. Slezáková